

У світі цім так мало доброти

Інна Рябченко

У світі цім так мало доброти —
Достатньо розуму і слави,
І грошей вволю, і забави —
Усе складне здається в нім простим.

Добро ж зникає, як ранковий сон,
Як такий сніг, як дим, як вітер,
Та із черствих уламків літер
Воно складає вкотре свій закон.

— Агов, самаритянине, ти є?
Чи бережеш нетлінне житіє
Для душ мирських, страждених?

Поломники до храму доброти,
Несіть вогонь в серцях для щастя тих,
Що пишуть вічності щоденник.